

# G

## Tři roky s Petrem Pavlem

O životě Petra Pavla a jeho kandidatuře



## Hudební okénko Jakuba Kalvody

The Atavists!

## O filmu Trosečník

Proč je tento film tolik ceněný?  
To se dozvíte na straně 9!



# OBSAH

---

Úvodník.....	3
Rozhovor s paní Moškořovou.....	4
Tři roky s Petrem Pavlem.....	7
Trosečník aneb film co měl ztroskotat?.....	9
Hudební okénko: The Atavists.....	10
Pojednání o ničem aneb kdo zazdil historické okénko.....	12
Poezie.....	13

Honorabilis, spectabilis, dobrý večer. A pokud nejste akademičtí pracovníci, tak vás zdravíme jen ahoj! Toto je 9. číslo studentského časopisu G. Značně okleštěné narozdíl od minulého a hlavně jsme na něj zase čekali 852 světelných let. Ale jsme tady a můžete si tu přečíst rozhovor s legendou školy paní učitelkou Janou Moškořovou, který nabízí spoustu filozofických otázek. Na dalších stranách je tradiční hudební okénko Jakuba Kalvody a nechybí například ani vhléd do politiky od Filipa Rottera, tentokrát o třech letech s Petrem Pavlem. V polovině devatenáctého století popsal Charles Darwin hlavní znaky evoluce. Evoluce se nevyhnula ani našemu časopisu, proto od 10. čísla bude mít každé nové vydání své téma. V tom desátém bude téma HRANICE. Zároveň vyhlašujeme OPEN CALL. Cokoliv, co vás k tomuto tématu napadne a budete to chtít otisknout, posílejte na adresu [g.redakce@gmail.com](mailto:g.redakce@gmail.com) do 6.9.2026. Budeme se těšit.

S nadějí vyhlížíme světlější zítřky a řízky.

## FAKT?

### Rozhovor s paní učitelkou Janou Moškořovou

#### **Jak se máte?**

Dneska se mám dobře, je před prázdninami (rozhovor se odehrál v únoru; pozn. red.), tak dobře. Jak se máte vy, pánové?

#### **Jo, hezky.**

To je dobře.

#### **Tak jdeme na to! Existuje nějaká třída, do které se vždy ráda vracíte?**

Já mám letos štěstí, že učím všechny super třídy, takže se vracím ráda do všech. Kupříkladu do oktávy, nebo do tercie. Vracím se ráda i do septimy (smích).

#### **Jak vzpomínáte na Vaše studia?**

Velice ráda, zejména na vysokou školu. Tam je to o něco volnější. Neučíte se ze dne na den, školní rok funguje jinak, máte víc možností, víc příležitostí cestovat, poznávat.

#### **Máte nějakou konkrétní pěknou vzpomínku na toto období?**

Nejhezčí vzpomínku mám na rok, který jsem strávila na jihu Francie. To bylo super nejen k praktikování jazyka, ale i v poznávání nové kultury, lidí...

#### **Proč vyučujete zrovna angličtinu, francouzský jazyk a společenské vědy?**

Francouzština byla láska na první pohled, respektive na první poslech. Když jsem nastoupila v Orlové na gymnázium, učila mě paní učitelka, které jsme říkali Bleška. Byla skvělá vyučující a já tak díky ní spojila svůj život s francouzštinou. Angličtina byla takový jackpot, tu jsem zkrátka dostala do úvazku. Společenské vědy jsou předmět všeobecného přehledu, který by měli všichni mít. Je to z každé vědy kousek, ale přitom to dává velký vhled do běžného života každého člověka. Takový sympatický předmět.

#### **Kdybyste nemohla učit tyto předměty, jaké byste učila?**

Nemohla bych učit jiné předměty, já musím učit to, co učím.

#### **Jaký byl návrat do školství po mateřské?**

Já jsem byla na mateřské (smích)? Asi to nebyl lehký návrat, protože po 5 letech, kdy jste s malými dětmi a vrátíte se do toho režimu, tak to bylo složité. Nicméně mateřství samotné mi dost pomáhá v učitelské praxi, protože za tím žákem vidím i člověka, který má odpoledne kroužky a spoustu svých zájmů, tudíž nežije jen tou školou, od testu k testu, ale má i jiné aktivity. Takže díky mateřství vnímám děti komplexněji. Je logické, že se nemůžete pořád učit. Nejen školou je člověk živ.

#### **Ted' přijde taková filozofická otázka! Jak se podle Vás pozná dobrý učitel?**

To nevím. To bych ráda věděla. Až to zjistím, tak taková budu.

#### **Takže si myslíte, že nejste dobrý učitel?**

Nevím. Jak se teda pozná dobrý učitel?

#### **Když je schopný studentům vycházet vstříc, nezneužívá pozice učitele, studentům předává i něco navíc?**

Já právě takhle vnímám tu zmíněnou Blešku spolu s jednou vyučující ZSV. Ty hodiny byly pohodové, připraveny odborně, tak bych byla ráda, kdybych se i těmito dvěma mým vyučujícími blížila. Ale jestli taková jsem nebo ne, to musí posoudit studenti.

#### **Přemýšlela jste někdy nad vstupem do politiky?**

Nikdy nepřemýšlela a nikdy přemýšlet nebudu.

#### **Obáváte se budoucnosti?**

Já bych byla ráda, aby to bylo optimistické. To je strašně těžká otázka, má spoustu možných aspektů. Některé úplně pozitivní být nemusí, ale já budu doufat a věřit, že to nakonec všechno dobře dopadne.

#### **Takže se neobáváte?**

Nechci se obávat.

#### **A ted'ka už ty odlehčené! Máte nějaké místo, na které se ráda vracíte?**

Mám velký vzor ve svém otci, který byl velký cestovatel, od mala nás bral na různá místa a vždycky nám říkal: „Abys toho poznala co nejvíc, nikdy nejezdí dvakrát na stejné místo. Nejlépe ani nechod' stejnými cestami na ta různá místa.“ Takže já se asi nevracím nikde nutně ráda, že bych tam jezdila vícekrát za sebou. Pořád se snažím objevovat nová místa s novými lidmi. Ovšem možná je jedno místo, kam se ráda vždycky vracím – domů.

**Obáváte se budoucnosti?**

Já bych ráda, aby to bylo optimistické. To je strašně těžká otázka, má spoustu možných aspektů. Některé úplně pozitivní být nemusí, ale já budu doufat a věřit, že to nakonec všechno dobře dopadne.

**Takže se neobáváte?**

Nechci se obávat.

**A teďka už ty odlehčené! Máte nějaké místo, na které se ráda vracíte?**

Mám velký vzor ve svém otci, který byl velký cestovatel, od mala nás bral na různá místa a vždycky nám říkal: „Abys toho poznala co nejvíc, nikdy nejezdí dvakrát na stejné místo. Nejlépe ani nechod' stejnými cestami na ta různá místa.“ Takže já se asi nevracím nikde nutně ráda, že bych tam jezdila vícekrát za sebou. Pořád se snažím objevovat nová místa s novými lidmi. Ovšem možná je jedno místo, kam se ráda vždycky vracím – domů.

**Kam byste se chtěla teď' nejradši podívat?**

Chtěla bych se podívat do Japonska, protože je tam úplně jiná kultura, úplně jiný život a styl. Mě teda nefascinuje asijská kultura, ale chtěla bych to zažít. Stejně tak by mě zajímal pohled do USA, protože je to místo, o kterém se mluví, vidíme to v televizi, slyšíme o něm hodně věcí. Jinak miluju celou Francii, Itálie a Španělsko jsou krásné. Chtěla bych navštívit rovněž skandinávské země.

**Jakou část USA byste navštívila?**

Já bych udělala nějakou měsíční tour po Spojených státech, takže bych se podívala do New Yorku a Washingtonu, taky Toronto, což je Kanada samozřejmě, ráda bych viděla Niagáry a národní parky.

**Jaký je Váš vztah ke zvířatům?**

Kladný. Vždycky jsme měli doma kočku a psa. Já jsem teda spíš tým pes. Pejška mám pořád, je to taková moje třetí dcera. Zatímco své dvě lidské dcery bych klidně poslala na dva roky prázdnin, psa bych nikdy nikam neposlala. Pes je součástí naší rodiny. Jediný druh zvířat, který nemám ráda jsou ptáci. Ptáků se bojím.

**Jaký je Váš největší sen?**

To zase není z těch lehčích otázek. Já nevím. Člověk by sny mít měl, měl by si je tvořit a měl by se je snažit realizovat. Ale víme, že jakmile ten sen zrealizujeme, tak si řekneme „Co teď'?“ Takže dílčí, malé cíle nebo sny asi mám, ale nevybavuju si nic, co bych teď' zmínila. Nic velkého jsem neměla a asi nemám. Možná být ten dobrý učitel? Dobrá mamka? Kámoška? Ten sen znamená cestu k tomu, je důležité ho mít, ale neustrnout.

**Jakou hudbu ráda posloucháte a máte nějakého oblíbeného interpreta?**

Negližé.

**Hahaha.**

Mám ráda rockovou hudbu. Oblíbeného interpreta asi nemám, ale nebráním se poslechnout jakýkoliv žánr. Co nemám ráda – asi bych nechtěla jít na operu, to by mě nebavilo. Nechci se tomu zavírat, člověk má vyzkoušet více věcí. Já vnímám hudbu, zapnu si ji, pustím si jí nahlas a mám takový detox, klid pro sebe, uzavřu se do svých myšlenek. Ale ta opera, jak je vysoká a pisklavá, tak by mi to neumožnila. A dechovku asi taky nemám ráda.

**Máte nějaké oblíbené jídlo?**

Já jím ráda, to je vidět (smích), ale oblíbené vyloženě nemám. Sním všechno, nejsem frfňa v ničem. Ale vím, co nemám ráda – asijskou kuchyni a indickou kuchyni. Třeba sushi. Ale to čemu my říkáme čínská, ve skutečnosti vietnamská kuchyně, to naopak ráda mám. Třebas nudle, kung pao, rýže. Ale sushi ne a indickou kuchyň taky ne. Co vy si dáte rádi, pánové?

**Já mám právě asijskou obecně hodně rád.**

Fakt? Mně tam vadí kari... Taková ta sladkoštiplavá chuť. Můj muž miluje indickou kuchyni, tak nám to chce občas doma připravit. Sním to, když už ho chci potěšit, ale není to něco, u čeho bych měla povznesený pocit. Jídlo je základ. Já teda vařit neumím, sice bych se svým jídlem nějak obstála, ale není to něco, co by mě bavilo. Mám štěstí, že můj muž rád vaří a zkouší různé typy kuchyní a jídel.

**Co je vlastně dobré jídlo?**

To, které jsem neuvařila já a někdo mi ho přichystal a já si ho jenom užiju.

**Mícháte krupicovou kaši nebo nemícháte?**

Míchám. Já jsem zarytý míchač. Ale ananas na pizzu ne.

## **Kdybyste si měla dát smažák s hranolkem, dáte si tataruku nebo kečup?**

Moje děti nejí tataruku, takže my si vždycky objednááme kečup.

## **Ach jo, ach jo...**

(smích)

## **Máte nějaký oblíbený film či seriál?**

Ráda se dívám na filmy a seriály, ale nemám vyloženě jeden oblíbený. Vy máte oblíbený film? Vy jste už generace, která se úplně nedívá na filmy.

## **Díváme se. Ale jsem těmi filmy občas přehlcený a nevím, co si dát dříve.**

Ale myslím si obecně, že vaše generace už nesleduje filmy a seriály. Tak je fajn, že vy jo.

## **Záleží jak kdo a záleží jaké. Každý má rád jiné žánry. Jaká je vaše nejoblíbenější květina?**

Moc mám ráda tulipány. Ale můj muž mi stále dává růže!

## **Tak mu dejte tohle přečíst, až to vyjde.**

Já mu to pořád říkám...

Růže je květina květin, to je jasné, ale tulipány jsou krásné svou jednoduchostí, obyčejností. Přitom jsou něžné, jemné, barevné, hezké!

## **Vaše nejoblíbenější barva?**

Růžová, fialková.

## **Jak to?**

Sluší mi.

## **A nějaká barva, kterou nesnete?**

Nemám ráda agresivní červenou. Možná vnímám barvy jako oblečení, které by si člověk oblékl, nebo kterou by se obklopil v interiéru. Samozřejmě může být krásný tón červené. Záleží, při jaké příležitosti by ta barva kolem mě byla. Je to super otázka, ale strašně těžká.

## **Je. Na to se nedá odpovědět!**

Většinou nejsme zaměřeni cíleně na jednu konkrétní věc.

Mátě nějakou osobu, která je Vám vzorem?

Jak už jsem zmiňovala, své paní učitelky na francouzštinu a ZSV. Asi každý má vzor ve svých rodičích, potom třeba ve svém partnerovi. Ale nezmínila bych konkrétního člověka.

## **Takže nejste v žádném kultu, jo?**

Nejsem v žádném kultu (smích).

## **Jaká je vaše nejoblíbenější zmrzlina?**

V Římě, kde jsme byli v létě, jsem objevila skořicovou. Nečekaná příchuť a byla moc dobrá. Jinak mám ráda třeba slaný karamel.

## **Takové ještě nikdo neřekl!**

Fakt?

## **Děkujeme za rozhovor!**

**rozhovor připravili Filip Rotter (7.P)  
a Ondřej Jan Volný (3.A)**



## Tři roky s Petrem Pavlem



Od 9. března roku 2023 je v úřadu prezidenta České republiky Petr Pavel, který se během svých 3 let ve funkci stal pro většinu Čechů symbolem jistoty v době plné nejistot a krizí. Ale jaká byla vůbec Pavlova cesta k této vážené funkci?

Petr Pavel se narodil 1. listopadu roku 1961 ve městě Planá v tehdejší Československé socialistické republice. Narodil se do rodiny příslušníka Československé lidové armády, tudíž není překvapením, že v roce 1975 započal studium na vojenském gymnáziu Jana Žižky z Trocnova v Opavě, na které navázal studiem na vysoké vojenské škole pozemního vojska ve Vyškově. Po ukončení svého studia na vysoké škole v roce 1983 se dostal k výsadkovým vojskům v Prostějově. V roce 1988 se stal příslušníkem Zpravodajské správy Generálního štábu. Mezi lety 1988–1991 studoval na Vojenské akademii v Brně.

V letech 1992–1993 se Petr Pavel byl operačním důstojníkem praporu mírových sil OSN v Jugoslávii, kde probíhala občanská válka. V lednu 1993 jeho jednotka pomohla zachránit přes 50 odříznutých francouzských vojáků z válečné zóny mezi Srby a Chorvaty. Za tuto misi obdržel nejvyšší francouzské vojenské vyznamenání i nejvyšší francouzské statní vyznamenání – Řád čestné legie. V Česku získal od tehdejšího prezidenta Václava Havla Medaili za hrdinství.

V následujících letech Petr Pavel neustále stoupal po vojenském „žebříčku“. V roce 2012 byl Petr Pavel jmenován do funkce náčelníka Generálního štábu Armády ČR, což nejvyšší vojenská funkce. Pro spoustu lidí by šlo o závěr jejich vojenské kariéry, ale rozhodně ne v případě Petra Pavla, který v roce 2015 dostal na starost 2. nejvyšší funkci Severoatlantické aliance, ve které byl až do 29. června 2018. Rokem 2018 definitivně skončila Pavlova vojenská kariéra a započaly spekulace, jestli by se Petr Pavel nechtěl ucházet o post Prezidenta České republiky.

Svou kandidaturu oznámil 29. června 2022 a následně začal sbírat podpisy, aby se o tento post mohl oficiálně ucházet a Petr Pavel potřebný počet podpisů bez problémů získal. Jeho kampaň byla především stavěna na hesle „Vratme Česku řád a klid“. Petr Pavel se během své kampaně snažil vytvořit obraz nezávislého kandidáta, který zvládne klidně a srozumitelně hovořit s českými občany. Symbolem jeho kampaně se bezpochyby staly i flanelové košile, ve kterých pravidelně vystupoval. Spousta lidí Pavlovi během kampaně (i dnes) vyčítala jeho členství v KSČ mezi lety 1985–1989. Petr Pavel označil své členství ve straně za chybu a poukazoval na svou porevoluční práci v NATO a službu pro svobodný stát. Petr Pavel v 1. kole prezidentských voleb skončil z 8 kandidátů na 1. místě se ziskem 35,4 % hlasů a v 2. kole se utkal s tehdejším expremiérem Andrejem Babišem, které však pro Babiše skončilo drtivou porážkou, jelikož Petr Pavel vyhrál se ziskem 58,32 % hlasů a s rozdílem skoro 1 milion hlasů.

Jak již bylo zmíněno, Petr Pavel se ujal svého úřadu složením slibu 9. března 2023. A spousta lidí brala tuto skutečnost jako moment, kdy se na Pražský hrad vrátila slušnost a důstojnost. Petr Pavel během svých 3 let v úřadu aktivně navštěvoval naše kraje a dokonce jedním z prvních byl náš Moravskoslezský, který navštívil 28. března 2023. V něm například navštívil nošovickou továrnu značky Hyundai, ostravskou univerzitu a DOV. Posléze navštívil dalších 10 krajů. V červnu 2023 se Pavel jakožto první hlava státu po 10 letech zúčastnil oficiální návštěvy Prahy. Pavel se zúčastnil i spousty zahraničních návštěv s tím, že první zahraniční cesta vedla na Slovensko.

Jedna z důležitých cest byla v lednu 2024 do Izraele, kde Pavel jednal s izraelským prezidentem a premiérem. Pavel zde jednoznačně podpořil Izrael v boji proti Hamásu, ale dle politických komentátorů jako jeden z mála českých politiků otevřeně hovořil o zájmech Palestinců a o utrpení, kterým si každý den v Gaze procházejí. V dubnu téhož roku Pavel navštívil Rwandu, kde se setkal se rwandským prezidentem a zúčastnil se vzpomínkového ceremoniálu k 30. výročí začátku rwandské genocidy. V červenci roku 2025 navštívil zemi vycházejícího slunce, kde navštívil symbolická místa, absolvoval audienci u Jeho Veličenstva císaře Naruhita a setkal se s tehdejšími premiérem Šigeru Išibou. Krátce poté Pavel podnikl jako soukromá osoba návštěvu do Indie, kde se setkal s nejvyšším tibetským vůdcem dalajlamou, což silně pobouřilo Čínskou lidovou republiku, která s Petrem Pavlem ukončila veškeré kontakty. V srpnu 2025 Pavel prohlásil, že nadále podporuje Izrael, ale zásadně nesouhlasí s politikou izraelského premiéra, která dle jeho slov vedla k humanitární katastrofě v Pásmu Gazy a ohradil se i proti bezvýhradné podpoře Izraele vládou Petra Fialy. V lednu 2026 Pavel opětovně navštívil Ukrajinu, kterou ve válečném konfliktu s Ruskem už od začátku podporuje a od ukrajinského prezidenta Volodymyra Zelenského Petr Pavel získal Řád knížete Jaroslava Moudrého.

V říjnu roku 2025 se konaly volby do poslanecké sněmovny, které vyhrálo hnutí ANO 2011. Následně Pavel 27. října 2025 pověřil Babiše, jakožto předsedu vítězného hnutí k sestavení nové vlády. Dne 6. listopadu 2025 Pavel přijal demisi Fialovy vlády. Babiš byl jmenován předsedou vlády 9. prosince 2025 a posléze Pavlovi předal návrhy na ministry. Pavel u drtivé většiny navržených ministrů neměl jakékoli výtky, ale i přesto mu nevyhovoval jeden kandidát na ministra. Tím kandidátem byl Filip Turek, který se z pohledu prezidenta vyznačoval kontroverzní minulostí, pohrdáním českých zákonů, nenávistnými výroky na adresu žen a menšin, popíráním globálního oteplování a nedostatečnou kvalifikací na post ministra. Ubíhaly týdny a Pavel stále nechtěl Turka jmenovat ministrem, a proto šéf strany motoristé sobě Petr Macinka napsal prezidentovu poradci Petru Kolářovi výhružné zprávy na adresu Petra Pavla. Dne 27. ledna 2026 vydal Pavel prohlášení, že se ho Petr Macinka snaží vydírat kvůli nejmenování Turka ministrem životního prostředí. Pavel toto chování a jednání označil za neakceptovatelné a nepřípustné. V reakci na tuhle kauzu desetitisíce lidí vyšlo do ulic, aby vyjádřilo svou podporu Petru Pavlovi.

Prezident Petr Pavel by měl být v úřadu prezidenta do 9. března 2028, pokud se nic zásadního nestane. Do té doby Pavla ještě čeká spousta práce, protože situace ve světě i u nás se nijak výrazně nelepší.

## Filip Rotter, 7.P





## TROSEČNÍK ANEB FILM CO MĚL ZTROSKOTAT?

Trosečnický film, který je dost ceněný. Ale proč? Z jakého důvodu, je to tak ceněný film? Protože, když se člověk zamyslí, tak je to film, ve kterém ho nic nepřekvapí. Je to film, u kterého přesně znáte dějovou linii, a u kterého vás nemůže nic překvapit. Je to přes dvě hodiny záběru a z toho se tak hodina odehrává na pustém ostrově, kde sledujete, jak se hlavní hrdina pokouší přežít a ono se mu to nečekaně podaří. Je to jako kniha nebo všechny ostatní Robinsonády, protože nejprve hlavní hrdina někde ztroskotá, pak jako čistou náhodou doplave na neobydlený ostrov, na kterém by v normálním případě žili nebezpečná a jedovatá zvířata. Ovšem, zde se žádná zvířata nenachází a člověk, co byl zvyklý žít ve světě moderních technologií, práce a společnosti, tak na tomto ostrově zázrakem přežije několik let bez jakéhokoliv kurzu přežití v divočině. Je to naprosto normální, kdo by to totiž neuměl, že? Pak po několika letech, kdy si borec nakonec povídá i s volejbalovým míčem, letí kolem čistou náhodou letadlo, které ho zachrání. Po návratu zpět do civilizovaného světa se dozví, že se ho všichni strašně snažili najít, což si nemyslím, protože kdyby ho hledali tak moc, jak říkají, tak by ho už dávno našli. Chudák trosečník by pak nemusel zachraňovat svůj Volejbalový míč, když byl v nebezpečí a myslel si, že málem přišel o nejlepšího kamaráda, s takovou by se ušetřil traumatu. Nakonec se k tomu všemu dozví, že jeho jediná žena, kterou miloval, se znovu vdala s myšlenkou, že už se její přítel nikdy nevrátí. Přesto všechno ho miluje tak strašně moc, že opustí své děti a manžela, aby byla se svou životní láskou, kterou několik let považovala za mrtvou. Protože nejlepší varianta, jak to celé zakončit je udělat to největší možné klišé a k dokonalosti chybí už jen duha. Co na tomto filmu lze, ale vyzdvihnout je úžasný herecký výkon Toma Hankse. Ten se role zhostil naprosto geniálně a za mě je to to nejlepší na celém filmu.

### Elen Kellnerová, 3.P



## Hudební okénko: The Atavists

**Doporučení: It's not, Sell Your Car, Backstabber, Florida Man, Leave me alone**

Adam Krofian je jméno, které v uměleckých kruzích zaznívá velmi často. Pro nepolíbené – jedná se o naprosto fenomenálního skladatele, kytaristu s nezaměnitelným zvukem a velkým žánrovým rozkročením. V mixu každé skladby je rozeznatelný na první dobrou, což je vlastnost, jež odděluje dobrého kytaristu a virtuóza.

Dle mého čistě subjektivního názoru představuje toto vůbec nejdůležitější aspekt hry, a ten podle mě na naší tuzemské scéně kromě něj perfektně zvládá už snad jen Michal Pavlíček – a už z toho je jistě jasné, že míříme vysoko. Mimo jiné ale Adam zvládl nalézt markantní díru na trhu – nikdo se u nás nepustil do čistokrevného Stoneru (Tvrdšího rockového žánru, který definují zašpiněné a úderné jednodušší kytarové riffy a má celkem blízko k metalu). Projekt, který tuto díru zaplňuje nazval The Atavists a je s ním velice úspěšný.



Hned na první pohled je kapela vzniklá v roce 2014 v Hradci Králové naprosto nezaměnitelná jak vizuálně, tak i zvukovým provedením skladeb. Aranžmá je mnohdy neotřelé, ale přesto jednoduché, a ač se do značné míry jedná o hudbu alternativnějšího stylu, dá se říci, že je stravitelná pro širší publikum. Poprvé jsem s kapelou měl tu čest v roce 2024 na koncertě v Bohumíně. Věděl jsem, že se nejspíše bude jednat o něco velkého, ale byl jsem až v šoku z toho, jak živě a opravdově jim to spolu šlape. Myslím si, že právě upřímnost a přímočarost tohoto hudebního stylu jej činí tak populárním.

Lze jej označit za výluh syrovosti rockových žánrů. Rozhodně se ale nejedná o hudbu monotónní nebo opakující se. Krofian do svých aranžmá umí velice šikovně zakomponovat prvky blues, ale i surf rocku. Člověk se prostě nenudí.

Jejich debut *Bad Times* z roku 2015 je asi nejčistším počinem, který byl vydán v době, kdy Atavists poprvé vystupovali na větších festivalech jako *Rock for people* nebo *Colours of Ostrava*. *Lo-Fi Life* z roku 2018 volně navazuje a nejnovější *Prettier Than You* (2022) mírně zpomaluje, ale rozhodně ne unyle.

Kapela je teď ve fázi přípravy dalšího řadového alba, které předznamenává zrovna vydané EP Hit So Hard, a to sdružuje 3 doposud vydané singly z očekávané desky a dva, které jsou použity jen na EP a měl-li bych hodnotit, jedná se o ty lepší z použité pětky. V jakém duchu se avizované album ponese, je asi ještě brzy soudit, ale vydané singly poukazují na určitý posun. Možná jistým způsobem boří určité žánrové hranice kapely.

Nedá se říci, že by kapela byla zrovna stabilní personálním obsazením a člověk mnohdy z koncertu na koncert moc neví, kdo že se vlastně všechno objeví. Ústřední postavou ale vždy zůstává Krofian. Jako nejangažovanější členy by asi bylo dobré zmínit např. Petra Fridricha nebo Jakuba Kniezka.



A když už jsme mluvili o nahrávkách, slušelo by vrátit se na chvíli ke stránce vizuální. To je podle mě věc, která snad kapelu povznáší skoro více než samotná hudba. Pro fandy surrealističtějšího humoru je prohlížení si jejich coverů jako pročitání bible. První album s chlápkem, který postává před autem se samopalem v ruce, Holčička, která si na obalu druhého alba čistí zuby v samoobsluze, Indián na společném obědě s kovbojem a rozpálená prerie jako obálka nejnovějšího EP?

No pro mě prostě nebe. Charakteristické jsou také neotřelé pozvánky na koncerty a perfektně zpracované videoklipy.

Atavists jsou prostě čerstvou energií tvrdších žánrů, kterou česká scéna nutně potřebovala a věřím, že svým nápadem a stylem možná vylepší jméno rockovým stylům u mladší generace. Už delší dobu si tyto styly totiž žádají někoho, kdo je vytáhne z "pivních sfér". Přece jen i témata jejich textů jsou více než aktuální a na místě. Je tedy jméno Adam Krofian určitou značkou kvality projektu? Asi ne vždy, ale v tomto případě svůj potenciál jednoznačně naplňuje.

**Jakub Kalvoda, 6.P**

## POJEDNÁNÍ O NIČEM ANEB KDO ZAZDIL HISTORICKÉ OKÉNKO

Vážení a drazí konzumenti tohoto časopisu, dovoluji vám se vám omluvit. Historické okénko si pro toto dílo dává pauzu. Já vím, ano, je to strašné, ba dokonce neslýchané. Prý se kvůli tomu chystá revoluce v naší redakci (*Mám strach, pomozte mi, volejte na linku 4655. pozn.red.*). Nicméně věrní čtenáři (dokonce ani nečtenáři) nemusí zoufat, protože zazděné historické okénko nyní nahradí něco mnohem zábavnějšího:

Nic.

### ***Kdy nás zajímá nic***

Představte si následující situaci: Jdete po práci nakoupit do obchodu potraviny a jiné nezbytné věci. Dojdete ke kase nemáte aplikaci Lidl plus a chystáte se zaplatit. Otevřete peněženku a papírové bankovky jsou pryč, o kovových mincích ani nemluvě. To ale nikoho v dnešní době nerozhodí, stejně všichni platí kartou. Vytáhnete tedy kartu (samozřejmě platební, ne že by někdo vytáhl třeba červenou kartu jak ve fotbale a vyloučil byl zaměstnance obchodu z práce) a natáhnete se po terminálu a ejhle! Nemáte peníze na účtu. Nemáte už ani na jídlo.

Tento příklad se týká již naléhavé finanční nouze, kdy má daná osoba problém s nákupem základních potřeb. Je důležité poznamenat, že taková situace s sebou přináší obrovskou dávku stresu a vypětí a denně si ji prochází spousta lidí. No, fakt to není sranda.

Toto je jedna z možností, kdy tomu „ničemu“ musíme věnovat pozornost, tady zrovna „nule na účtu“. V tomto případě nám přítomnost „ničeho“ dokáže pěkně zavařit a proměnit se v něco velmi reálného, přesněji v úzkost a existenční nouzi.

Z ničeho se stalo něco! Zázrak, volejte do Vatikánu! Ačkoliv v tomto případě spíše na pracovní úřad...

### ***Proč toto čtete?***

Opravdu se tady neděje moc zajímavého.

### ***Nula bodů na testu***

Další z mnoha možností, kdy nás *nic* přivede do rozpaků.

### ***NIC***

Zjistil jsem, že NIC je zkratka pro *network information center*.

### ***Nic nedělejte***

Člověk se toho o sobě hodně dozví, pokud třeba jen půlhodinky kouká do zdi. Je to opravdu zajímavá zkušenost, zkuste to někdy.

Všimli jste si někdy, že pokud někdo mluví hodně pomalu s dlouhými přestávkami mezi jednotlivými slovy, tak na nic nemyslíte?

---

## POEZIE

nechci  
do tohoto čísla  
ničím přispět

**ondřej jan volný, 3.A**

**Redakce:** Terezie Kvonná, Adéla Kočí, Elen Kellnerová, Filip Rotter, Jakub Kalvoda, Ondřej Jan Volný, Ondřej Lisztwan

**Psychická podpora:** Veronika Marcolová

**Korektury:** (prázdná množina)

Jakub Kalvoda,tombola